

[Mose Hansen.]

højede feriebetaling. Vi kan derfor stemme for ændringsforslaget og for lovforslaget som helhed.

Med hensyn til medhjælperloven vil jeg sige, at mit parti i sin tid stemte imod den nuværende medhjælperlov og mod bestemmelsen om betaling for kost og logi under ferie, idet de foreslåede bestemmelser efter vor formening var et brud med tidligere principper. Loven blev alligevel vedtaget, og landbruget har jo vist, at det har forstået at indrette sig efter den trods de vanskeligheder, der fulgte med. Når jeg derfor ved første behandling af lovforslaget om den forhøjede feriebetaling til medhjælperen inden for landbruget gav udtryk for, at landbruget i den lønmæssige og feriemæssige betaling var nødt til at følge andre erhverv, gjorde jeg det ud fra den opfattelse, at en af betingelserne for, at landbruget kan fastholde sine medhjælperer, er, at der gives disse de samme lønmæssige og feriemæssige vilkår, som andre erhverv giver.

Det må ligeledes være en opgave fremtidig at placere erhvervets egne udøvere på samme måde. Jeg kunne ønske at fremdrage et eksempel på, hvilke uligheder man kan komme til at stå over for ude i landbruget. Jeg ved godt, at landbruget ikke er en ensidig forretning eller en ensartet masse. Der er mange forhold, der gør sig gældende, og det er et af dem, jeg vil drage frem, nemlig for mit eget landbrugs vedkommende. Jeg har en fast medhjælper, som er under medhjælperloven, men derudover har jeg ofte indtil to medarbejdere, der omfattes af de kollektive overenskomster. Det vil sige, at såfremt medhjælperlovens feriebetaling ikke ændres, vil min faste medhjælper få en ringere feriemæssig placering end dem, jeg beskæftiger under de kollektive overenskomstforhold. Sådanne forhold foreligger i hvert fald mig bekendt i en hel del landbrug, som har samme forhold som jeg; og særlig i de landbrug, som kæmper med andre erhverv om arbejdskraften, er det jo et problem. Derfor er det min opfattelse, at der ikke bør gøres forskel, såfremt man fortsat vil sikre dansk landbrug den faste medhjælp og dermed bidrage til at bremse flugten fra land til by.

Jeg gav også ved første behandling udtryk for de vanskeligheder, bestemmelsen om

ekstra feriegodtgørelse på $\frac{3}{4}$ pct. beregnet af løn, kost og logi ville betyde for arbejdsgiverne, idet den ekstra ferieløn skulle beregnes fra 1. april 1964 og dermed kom til at overlappende to år; 1. maj er jo som regel skiftedag for landbruget.

Det ændringsforslag, den højtærede arbejdsminister har stillet, rydder mange vanskeligheder af vejen. Jeg kan tiltræde det, dels fordi der herved sker en forenkling af beregningsgrundlaget for den ekstra feriegodtgørelse, samtidig med at der gives mulighed for fremover ved fastemål at indregne den ekstra feriegodtgørelse i den aftalte løn, når det aftales ved fastemålets indgåelse, dels derved at lovens ikrafttræden udskydes til 1. november 1964. Efter min opfattelse vil dette forenkle hele beregningsgrundlaget, og mit parti kan derfor stemme for lovforslaget som helhed.

Mit parti stemmer altså for begge lovforslag ud fra de betragtninger, jeg har gjort gældende, men vi ønsker samtidig at understrege — og det gjorde jeg også ved første behandling — at ferie selvfølgelig er et socialt gode, men disse og andre lønmæssige forbedringer o. s. v. kan kun opnås ved, at produktiviteten forøges på alle områder, ellers bliver det en ny belastning af erhvervslivet og dets konkurrenceevne, uanset hvilke besværligheder der kan være med hensyn til beregningen.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil først takke for den betydelige tilslutning, som er givet til de to lovforslag. Det er vel rigtigt, at det ikke er meget omfattende lovforslag, det drejer sig om, men de har dog direkte betydning for vel 200.000-300.000 mennesker ud over landet, som ikke er omfattet af de kollektive overenskomster og derfor ikke får del i den forbedring af feriegodtgørelsen, som sker for alle dem, der er omfattet af disse kollektive overenskomster.

Jeg har hele tiden været af den opfattelse — og jeg vil gerne understrege, at venstres repræsentanter sidste gang, der skete forbedringer på ferieområdet, var af samme opfattelse — at man burde tilstræbe en ligestilling, at der ikke burde være tale om en diskriminering af alle de unge, som fortrinsvis er omfattet af medhjælperloven og